

Köszöntelek Benneteket a Virágok vasárnapján: **Az Úr legyen veletek!**

Az ország, de tágabb világunk is választási lázban ég. Sorsdöntő lépésekre figyelmeztetnek a világ urai. A gyermekeink, unokáink jövőjéről szavalnak a szónokok.

Valóban a jövőnkéről kell döntenünk! A választás tétje: **A kard vagy a kereszt?** Egy eszköztől van szó, csupán attól függ, hogyan vesszük a kezünkbe ezt az eszközt. Megragadjuk kardként és szúrunk vele, vagy hagyjuk kifeszíteni a karjainkat a keresztgerendára.

Vizsgáljuk meg lelkiismeretünket, hogy mi melyiket választjuk: A kardot, vagy a keresztet?!... **Bánjuk meg bűneinket!**... Szeressen minket a mindent adó Isten, bocsássa meg bűneinket és vezessen minket - ha kell - jobb belátásra.

Ének: Kyrie...

Imádkozzunk! Istenünk, a gondolkodó ember előtt tiszta nyilvánvalóság, hogy életadásra és nem az élet elvételére teremtettél minket. Ha választót előtt állunk, mégsem az életodaadást, hanem inkább más életek elvételét választjuk. Segíts abban, hogy ne csináljunk a keresztből kardot, hanem vállaljuk – ha kell - a kard helyett a keresztet, aki él és szeretsz...

Evangélium Jn 12,12–19.

Kard vagy kereszt?! Miről is beszélek? Micsoda alternatíva e?! Normális ember nem választhatja az akasztófát! Micsoda perverzitás!

Itt van ez a virágvasárnapi bevonulás. Ezt Jézus szervezte. A szamarat is, a menetet is. Akik le akarták állítani őt, azoknak kijelenti, hogy ha a tömeg elhallgat, a kövek fognak beszélni. Miről fognak beszélni?

1) Izrael királya

Jézus tudta, hogy ez a húsvét lesz az utolsó az életében. A tanítványainak még azt mondogatja, hogy nem, nem megy fel Jeruzsálembe. Aztán mégis nekiindul.

Az egész országból kisebb nagyobb csoportokban érkeznek a zarándokok, a 12 éves kortól minden férfiember számára kötelező zarándoklatra.

Az első hírnökök már jelzik a főpapoknak, hogy a Názáreti is úton van. Sőt, a város fölött zokog, és a különféle csoportok csatlakoznak hozzá.

Jelentik azt is, hogy teljesen egyértelmű a szándéka. Ki ne tudná, hogyan vonult be Dávid, királyként a Szent városba?! Szamárháton, a szamár egy éves csikóján, melyen még ember nem ült.

Jézus ne tudta volna, hogy mit csinál? Akarata ellenére ültetik fel a csikóra?! Ha nem tudná, a tömeg szószólói már harsogják: „**Hozsanna! Áldott, aki az Úr nevében jön!**” Ki jön? „**Izrael királya!**” „**Dávid fia!**”

Eljött hát az a pillanat, amelyet Zakariás próféta megjövendölt. Itt a Messiáskirály, népével bevonul a Fővárosba, hogy elfoglalja trónját Sion hegyén, és bemutassa az áldozatot a Templom áldozati oltárán.

Kereszt?! Ki beszél itt bitófáról? Aki megérkezett a Szent Városba halhatatlan, hisz halottakat támaszt. Ő az élet és halál ura!

Pillanatokon belül elmondja majd beszédét az elnyomott néphez, és kivonja a szabadság kardját hüvelyéből, és megindítja Izrael felszabadító hadjáratát. A nép már szedi ki a rejtékből a lezsírozott kardokat, töröket!

2) Krisztusi királyság

A jeruzsálemi bevonulás nem lehet kitaláció. Ha nem, akkor micsoda?

Jézus nyilvános működése kezdetén a pusztában megélt **három kísértést**. Az egyik az volt, hogy az ördög felvitte őt egy magas hegyre és megmutatta neki a világ valamennyi országát és azok gazdagságát. Mindezt az ördög felajánlja Jézusnak, ha leborulva imádja őt.

Jézus nyilvános működésének végére ért, ez számára nyilvánvaló volt. Most azt a kísértést, amit akkor megtagadott, most revideálja, **megváltoztatja**?! Belátja, hogy nincs más mód a világ fölötti uralom megszerzésére csak a kard? Hisz ezt várja tőle az elnyomott nép, ezt várják a nép vezetői is.

Ha csak pillanatnyi megingás is volt ez Jézus részéről, ki csodálkozhat azon, ha a **kereszténység történetében** szinte megingathatatlanul érvényesül a **Kard** eszméje, a Golgota keresztjének árnyékában is. Mert a Kereszt csak egy vallásos megoldás a csúfos vereség enyhítésére. Ha már a Messiás meghalt a kereszten, ez csak látszólagos kudarc, mert végül is – Pál szerint – ezzel váltotta meg a világot!

Ami pedig utána történt, az ám az igazi siker! A keresztény királyság maga az „**Isten királysága**”, az Isten országa, a világhódító kereszténység világraszóló nagy sikere. Tudható, hogy a „**trón és az oltár**” szövetsége nélkül a Keresztre feszítettnek már emléke sem élne, legfeljebb a történelem lapjain lábjegyzetben, kis szektavezérlésként.

3) Keresztény Európa

Az ország és országok lázban égnek. Sorsdöntő lépésekre figyelmeztetnek a szónokok. **Élet vagy halál?** Ez itt a kérdés! Gyermekünk, unokánk jövője, a kereszténység és a keresztény Európa jövője a tét.

„**Talpra magyar, hí a haza, itt az idő, most vagy soha!**” A hazát meg kell védeni, a kereszténységet meg kell védeni! KARDDAL akár!!! De mindenképpen a kereszténységnek elkötelezett politikusok fegyvereivel, akik a keresztet markolják és használják kardként.

Kicsi Bokor! Nevetséges kis szekta vagy azzal a hiteddel, hogy te inkább a Keresztet, a halálig menő szeretetet választod életed megoldásaként, és nem a Kardot, az idegengyűlöletet, az ellenség legyőzését és a felette aratott diadalt. Ne zavarjon, ha ők sokan vannak, és eufórikus lázban égnek a hazáért és a „kereszténységért”. De jó lesz vigyázni! A láz ragadós, és halálos is lehet.

--- Egy aprócska tény azért ide biggyesztenék a végére. Jézus a Templom főterén nem húzta ki a véres kardot, a Getszemáni kertben pedig a letartóztató pribékeket kaszabolni akaró Péterre ráparancsolt: „**Tedd hüvelyébe kardodat, mert aki kardot ránt elő, az kard által vész el!**” (Mt. 26,52). A Főtéren aztán arról beszélt Jézus, hogy a búzamagnak a földbe kell kerülnie, el kell hálnia, hogy sok termést hozzon. Ő maga pedig nem Kaifásra és nem is Pilátusra adta le a voksát, inkább vállalta a halált: **A KERESZTET!**

[Kovács László prédikációja
elhangzott a Bokorportán 2018. március 25-én.]